

Identifiering av misstänkt förorenade områden

Strategier och avgränsningar samt
sammanfattning av resultatet

www.m.lst.se

Miljöavdelningen
Mars 2006
EBH-gruppen

LÄNSSTYRELSEN
I SKÅNE LÄN

Innehållsförteckning

Sammanfattning	5
Inledning	6
Länsstyrelsens arbete med identifiering av förorenade områden	6
Miljömålet Giffri Miljö.....	6
Identifiering	6
Identifierade branscher.....	7
Avloppsreningsverk	8
Bensinstationer och drivmedelshantering	9
Betning av säd	10
Betong- och cementindustri	11
Bilvårdsanläggningar, bilverkstäder och åkerier	11
Brandövningsplatser	12
Elektroteknisk industri	13
Flygplatser	14
Fotografisk industri	14
Framställning av bindemedel.....	14
Förbränningsanläggning	15
Glasindustri.....	15
Grafisk industri.....	16
Gummiproduktion	17
Kemisk industri	18
Krematorium	19
Läkemedelsindustri.....	19
Mellanlagring och sorteringsstation av avfall	20
Anläggning för miljöfarligt avfall	20
Mineralullsindustri	21
Motorbanor	21
Oljedepåer	21
Oljegrus- och asfaltverk	22
Oljeraffinaderier (destillation av råolja)	23
Plantskolor och handelsträdgårdar	23
Plywood-Spånskivetillverkning	24
Sediment	24

Skjutbanor	25
Småbåts- och fiskehamnar	25
Tank- och fatrengöring.....	26
Textilindustri	27
Tillverkning av krut- och sprängämnen	27
Tillverkning av plast-polyester samt Tillverkning av plast-polyuretan.....	28
Tillverkning av stenkolstjära eller koks.....	29
Tillverkning av tegel och keramik.....	30
Varv	31
Ytbehandling av trä.....	32
Ytbehandling med lack, färg eller lim (avser plast)	33

Sammanfattning

Enligt ett av delmålen i miljömålet Giftfri Miljö ska samtliga förorenade områden i Sverige vara identifierade vid utgången av 2005. Identifieringsarbetet är det första steget vid inventering av förorenade områden enligt MIFO-metodiken och innebär att objekt inom en viss bransch lokaliseras med hjälp av till exempel äldre telefonkataloger och handelskalendrar. Mängden information som samlas in om respektive objekt är begränsad i detta steg. Minimum för att ett objekt räknas som identifierat är att adress (fastighet) och bransch är känt. I detta skede finns det sällan uppgifter som visar att området i fråga verkligen är förorenat. Det är ett misstänkt förorenat område eftersom verksamheten som funnits eller finns på fastigheten tillhör en bransch där det finns risk för en viss sorts föroreningar. I rapporten sammanfattas hur många misstänkt förorenade områden som identifierats i Skåne län (inom de branscher som enligt Naturvårdsverkets branschlista ska vara identifierade 2005). Beskrivningar om hur identifieringen har gått till i respektive bransch samt om branschen ska inventeras eller endast identifieras beskrivs även.

Inledning

Länsstyrelsen i Skåne har identifierat länets förorenade områden (exklusive Malmö kommun) enligt de instruktioner som Naturvårdsverket angivit i bland annat rapporten ”Kvalitetsmanual för användning och hantering av bidrag till efterbehandling och sanering” (Utgåva 2004-02 Nr 1234-7).

Alla branscher har behandlats enligt nedanstående metod och med angivna avgränsningar. Eftersom alla branscher har gått igenom bedömer Länsstyrelsen att identifieringen har slutförts. Detta betyder dock inte att objekt inte kan tillkomma på listan över identifierade objekt då andra uppgifter framkommer. Länsstyrelsen har identifierat förorenade områden på det systematiska sätt som Naturvårdsverket föreslår.

Resultaten som presenteras i denna PM gäller för Skåne län exklusive Malmö kommun eftersom Malmö stad sköter inventering och identifiering själva. Malmö stad har inventerat förorenade områden genom att gå igenom kommunens industriområden, totalt 21 områden. Dessutom har skjutbanor och kemtvättar identifierats eftersom dessa normalt inte har funnits inom industriområdena utan i bostadskvarter respektive på ”landsbygden”. Rapporterna finns på kommunens hemsida www.malmo.se.

Länsstyrelsens arbete med identifiering av förorenade områden

Miljömålet Gifrfri Miljö

Enligt den tidigare miljömålspropositionen angav regeringen följande delmål inom miljömålet gifrfri miljö: *”Förorenade områden ska vara identifierade, och inom minst 100 av de områden som är mest prioriterade med avseende på riskerna för människors hälsa och miljön ska arbetet med sanering och efterbehandling ha påbörjats senast år 2005. Minst 50 av de områden där arbete påbörjats ska dessutom vara åtgärdade.”*

Alla branscher som enligt Naturvårdsverkets lista skulle identifieras innan utgången av 2005 har gått igenom och resultatet redovisades i länens regionala program som lämnades till Naturvårdsverket den 30 november 2005.

Identifiering

Naturvårdsverket tog under 2004 fram en lista, nedan kallad branschlista, över vilka objekt som ska inventeras respektive endast identifieras i det efterbehandlingsarbete som utförs med bidrag från Naturvårdsverket. Eftersom inventeringen är så tidskrävande var det inte möjligt att inventera alla branscher till årsskiftet 2005/2006 (enligt miljömålet Gifrfri miljö). Därför gjordes en nationell prioritering av vilka branscher som bör inventeras och vilka som endast ska identifieras. Med inventering menas att Naturvårdsverkets metodik (MIFO) används för att riskklassa objekten enligt en fyrgradig skala.

Uppgifter om bransch, fastighetsbeteckning och koordinater ska fastställas för att ett objekt ska anses vara identifierat. Detta innebär att endast väldigt få uppgifter

om verksamheterna har samlats in. Under identifieringsarbetet gång har objekten i de olika branscherna sammanställts i separata excellistor. På dessa listor finns både de objekt med som senare förts in i MIFO-databasen och sådana objekt som av någon anledning ej prioriterats för identifiering i nuläget. Även bortprioriterade objekt har fått stå kvar då de kanske kan bli aktuella för inventering senare om mer information framkommer om verksamheten. Om flera verksamheter inom olika branscher har funnits på samma fastighet har dessa lagts till på samma objekt i MIFO-databasen. Det bör påpekas att ytterligare objekt kan tillkomma vid senare inventeringsarbete.

Identifierade branscher

Antalet misstänkt förorenade områden som har identifierats innan utgången av 2005 i Skåne län sammanfattas i tabell 1. I texten nedan beskrivs för respektive bransch hur identifieringen har gått till samt om branschen ska inventeras eller endast identifieras.

Tabell 1. Antal identifierade objekt i Skåne län (exklusive Malmö kommun) som är inlagda i MIFO-databasen.

Bransch enligt Naturvårdsverkets branschlista	Antal objekt införda i MIFO-databasen
Avloppsreningsverk	80
Bensinstationer och drivmedelshandling, SPIMFAB	1147
Betning av säd	24
Betong och cementindustri	66
Bilvårdsanläggningar, bilverkstäder och åkerier	565
Brandövningsplatser	26
Elektroteknisk industri	95
Flygplats	23
Fotografisk industri	0
Framställning av bindemedel	0
Förbränningsanläggning	43
Glasindustri	7
Grafisk industri	252
Gummiproduktion inkl regummering	138
Kemisk industri (Organisk kemisk industri, organisk kemisk industri, färgindustri och tillverkning av tvätt och rengöringsmedel)	130
Krematorium	9
Läkemedelsindustri	12
Mellanlagring och sortering av avfall	25
Miljöfarligt avfall (Anläggning för)	19
Mineralullsindustri	3
Motorbanor	27
Oljedepå	7
Oljegrus och asfaltverk	24
Oljeraffinaderi	3
Plantskolor/Handelsträdgårdar	116

Plywood-Spånskivetillverkning	2
Sediment	7
Skjutbanor	176
Småbåts- och fiskehamnar	27
Tank- och fatrengöring	26
Textilindustri	19
Tillverkning av krut o sprängmedel	3
Tillverkning av plast-polyester	25
Tillverkning av plast-polyuretan	7
Tillverkning av takpapp, tillverkning av trätjära, stenkoltjära och koks, lagring av kol och koks	35
Tillverkning av tegel och keramik	96
Varv	19
Ytbehandling av trä	86
Ytbehandling med lack färg eller lim	2
Summa:	3371

Avloppsreningsverk

Kontaktpersoner: EBH-gruppen

Enligt den branschlista som Naturvårdsverket tagit fram ska branschen avloppsreningsverk (för hushållsspillvatten) i första hand endast identifieras och branschklassas.

För att hitta objekt inom branschen har utdrag ur databasen Cemir gjorts. I databasen har sökning gjorts på anläggningar både i drift och nedlagda, på följande SNI-/MF-koder:

- 90.001-1 Avloppsanläggning som är dimensionerad för mer än 2 000 personekvivalenter (B).
- 90.001-2 Avloppsanläggning som är dimensionerad för mer än 25 men högst 2 000 personekvivalenter (C).
- 92.01.01 Utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse med mer än 100 000 invånare eller från annan tätbebyggelse, om föroreningsmängden i avloppsvattnet motsvarar minst den mängd som härrör från mer än 100 000 invånare (A).
- 92.01.02 Utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse med mer än 2 000 men högst 100 000 invånare eller från sådan bebyggelse med färre antal invånare, om föroreningsmängden i avloppsvattnet motsvarar minst den mängd som härrör från mer än 2 000 invånare, dock högst den mängd som härrör från 100 000 invånare (B).
- 92.01-03 Utsläpp av avloppsvatten i annat fall än som avses i 92.01.01 och 92.01.02 från en kommunal avloppsanläggning eller någon annan fristående avloppsanläggning utom i fråga om utsläpp av avloppsvatten från enstaka hushåll (C).

Objekt som inte har tagits med i identifieringen är enskilda avlopp samt de anläggningar som klassas in under någon av ovanstående SNI- eller MF-kod men som inte har avloppsreningsverk som sin huvudverksamhet, t ex Tomelilla Sommarland.

I Skåne län (exklusive Malmö kommun) har Länsstyrelsen hittills identifierat 80 objekt inom branschen avloppsreningsverk. Samtliga objekt har tilldelats branschklass 4 enligt Naturvårdsverkets branschlista.

Bensinstationer och drivmedelshantering

Kontaktpersoner: EBH-gruppen

Branschen bensinstationer och drivmedelshantering innehåller ett mycket stort antal verksamheter. Förutom konventionella bensinstationer innehåller även branschen tankställen för bussar och åkerier. Enligt den branschlista som Naturvårdsverket tagit fram ska branschen drivmedelshantering (avser alla platser där drivmedelsförsäljning funnits, inklusive bensinstationer, dock ej SPIMFAB) i första hand endast identifieras och branschklassas.

För att hitta objekt inom branschen har listor över bensinstationer i länet tagits fram från Gula Sidorna på Internet samt från olika bensinbolags hemsidor. Ett utskick till länets kommuner har också gjorts för att få in uppgifter om nedlagda bensinstationer och övriga tankställen för till exempel åkerier och bussar. De objekt som SPIMFAB har identifierat har också lagts in i databasen. Se även branschen bilvårdsanläggningar och åkerier nedan.

Objekt som inte har tagits med i identifieringen är farmartankar och alla de bensinpumpar som förr funnits vid flertalet lanthandlare. Arbetet med att ta fram fastighetsbeteckning och övriga uppgifter om dessa objekt anses för tidsödande och svårt.

I Skåne län (exklusive Malmö kommun) har Länsstyrelsen hittills funnit 1147 objekt inom branschen bensinstationer och drivmedelshantering. Samtliga objekt har tilldelats branschklass 2 enligt Naturvårdsverkets branschlista.

Oljebolagen i Sverige har bildat SPIMFAB, SPI Miljösaneringsfond AB, för att identifiera, undersöka och vid behov sanera gamla bensinstationstomter. Ett Saneringsråd bestående av SPI (Svenska Petroleum Institutet), Naturvårdsverket och Svenska Kommunförbundet tar fram rekommendationer för hur arbetet ska genomföras. Saneringsrådet lämnar också förslag till prioriteringar av vilka platser som saneras under respektive verksamhetsår. SPIMFAB genomför sedan det praktiska arbetet.

Enligt statistik från SPIMFAB har i Skåne län närmare 600 bensinstationer registrerats, som avvecklats mellan 1969 och 1994. I november 2004 var cirka 130 av dem undersökta och cirka 50 av undersökningarna har medfört sanering. Cirka 60 av de undersökta bensinstationerna har bedömts vara rena.

Betning av säd

Kontaktperson: Maria Lindqvist

Enligt Naturvårdsverkets branschlista ska verksamheter inom branschen betning av säd i första hand endast identifieras och branschklassas. Branschen som helhet har placerats i riskklass 3 vilken samtliga identifierade objekt tilldelats. Objekt som varit identifierade sedan tidigare har behållit sin tidigare riskklassning.

Betning med kvicksilver började redan under slutet av 1800-talet.

Metylkvicksilver förbjöds 1966 men ända fram till 1988 fick man med vissa restriktioner använda oorganiskt kvicksilver (främst användes betningsmedlet Panogen metox) vid betningen av utsäde.

Länsstyrelsen i Kronobergs län skriver i sin rapport "Kvarnar och gårdar med kvicksilverbetning i Kronobergs län" att kvarnar som bedrivit jordbruksrörelse och/eller haft spannmålshandel utöver kvarnverksamheten med största sannolikhet även har utfört betning även om det saknas uppgifter om detta. De kvarnar som hittats i Skåne med sådana sidoverksamheter har skrivits upp på excellistan men har inte lagts in i databasen.

De objekt som identifierats i denna bransch är kvarnar som varit verksamma från 1940 till 1980-talet och som finns med i boken "Skånska Möllor", lokalföreningar samt de stora frö- och utsädesföretagen som finns i Skåne. Enskilda gårdar som själva betat sitt utsäde ingår inte i identifieringen. För att hitta objekten har telefonkatalogernas gula sidor använts (rubrikerna Frö och utsäde samt Spannmål), Carita Johanssons bok "Skånska Möllor", samt länsstyrelsens arkiv. Kontakt har även tagits med Lantmännen och de större frö- och utsädesproducenterna.

Efter samtal med dem som arbetat på företag inom denna bransch har det framkommit att det till stor del är de enskilda lantbrukarna som själva utfört betningen. Dessa verksamheter ingår inte alls i identifieringen. Troligen har även kvarnarna överlag utfört betningar men då det har funnits så många objekt så har endast de kvarnar där det finns uppgifter om att betning skett tagits med i identifieringen. Detta gör att man missar det stora flertalet platser där betningsverksamhet förekommit. Det kan antas att de som utförde betning under den period som kvicksilverpreparat var tillåtna också har använt dessa medel.

På excellistan över objekt inom branschen betning av säd finns totalt 70 objekt varav 24 objekt har identifierats och lagts in i MIFO-databasen under rubriken betning av säd. Något objekt fanns sedan tidigare i databasen (inventerad eftersom det även förekommit annan typ av verksamhet på platsen) och har då fått stå kvar i den bransch och den riskklass de erhållit.

Betong- och cementindustri

Kontaktperson: Paul Svensson

Enligt Naturvårdsverkets branschlista ska betong- och cementindustri i första hand endast identifieras och branschklassas som riskklass 3. Samtliga identifierade objekt har tilldelats denna riskklass.

Vid identifieringsarbetet har äldre telefonkataloger från åren 1921, 1924, 1934, 1944, 1954, 1963, 1973, 1978, 1984, 1993 och 2005 använts. Rubriker i yrkesregistret som genom sökts är betong, betongvaror, cement, cementvaror, betong- och cemententreprenörer etc. Boken ”Sveriges Privata Företagare Skåne”, utgiven av förlaget Svensk hembygd år 1941 har gått igenom för att hitta cementgjuterier. Vidare har sökning utförts i Länsstyrelsens industridossierförteckningar (företag i fd Malmöhus län) för åren 1973, 1978 och 1984, varpå uppgifter om lokalisering hämtats från Länsstyrelsens arkiv. Övrig lokalisering har utförts baserat på adresser angivna i telefonkataloger. I många fall har dock ingen adress angivits i telefonkatalogerna. Sökning har i vissa fall gjorts på ekonomiska kartan där ibland cementgjuterier varit markerade. Sökningar på internet och fastighetsdatasystemet har ibland resulterat i att objekt kunnat lokaliseras. I flera fall har lokalisering inte kunnat utföras. Det bedöms dock att de största cementgjuterierna har täckts in i identifieringen. Betong- och cementindustri i Malmö kommun har utelämnats vid identifieringen. Anläggningar som endast funnits med i en telefonkatalog eller som finns med i telefonkatalogen första gången på 1990-talet har inte tagits med i MIFO-databasen.

Totalt har 66 anläggningar i branschen betong- och cementindustri identifierats och lagts in i MIFO-databasen under branschen övrigt. Ytterligare ca 300 objekt har påträffats men eftersom de varit verksamma kort tid eller inte har kunnat lokaliseras har de inte tagits med i MIFO-databasen.

Bilvårdsanläggningar, bilverkstäder och åkerier

Kontaktpersoner: Karin Jonasson och Maria Lindqvist

Enligt Naturvårdsverkets branschlista ska bilvårdsanläggningar, bilverkstäder och åkerier i första hand endast identifieras och branschklassas. Dessa verksamheter har av Naturvårdsverket placerats i branschklass 3 vilket samtliga identifierade objekt har tilldelats. Om objekten sedan tidigare är riskklassade har de fått behålla denna riskklass.

Vid identifieringen har främst gamla telefonkataloger från 1920-talet och fram till idag använts. Vid genomgången av telefonkatalogerna har objekt tagits med under följande rubriker: bilelektriska reparationer, billackering, bilreparationer, bilplåtslagerier, bilservice och motorreparationer. För åkeribranschen har telefonkatalogrubrikerna lastbilcentraler samt åkerier ingått i identifieringen.

Då dessa branscher är omfattande så gjordes direkt avgränsningen att endast objekt i telefonkatalogerna som hade en gatuadress eller där verksamheten hade ett verksamhetsnamn och inte bara ett personnamn skulle tas med och ingå i excellistorna. Endast de verksamheter som funnits med i mer än en telefonkatalog identifierades och lades in i databasen. Verksamheter som finns med i telefonkatalogen första gången på 90-talet har inte heller lagts in i MIFO-databasen.

För åkerierna gäller även att verksamheter med adresser som ligger inom bostadsområden inte har lagts in i basen. Detta gör att många av verksamheterna inte kommer att läggas in i databasen då huvuddelen av adresserna verkar vara adresser i bostadsområden, troligtvis är det ägarens hemadress. En hel del åkerier och bilvårdsanläggningar var redan identifierade inom branschen bensinstationer och drivmedelshantering som beskrivits tidigare.

Inom branschen har 565 objekt identifierats och lagts in i MIFO-databasen. Eftersom många av objekten redan fanns i MIFO-databasen inom branschen bensinstationer och drivmedelshantering har endast tillägg gjorts för branschen bilvårdsanläggning. På excellistorna fanns ytterligare ca 3000 objekt men många har inte förts in i databasen då de inte kunnat lokaliseras eller faller bort p.g.a. avgränsningarna.

Brandövningsplatser

Kontaktperson: Karin Jonasson

Enligt Naturvårdsverkets branschlista ska objekt i branschen inventeras om tändvätska i form av bensin och reabensin (flygbensin) har använts på oskyddad mark. I nuläget har brandövningsplatserna i länet endast identifierats och tilldelats riskklass 2, vilken är den riskklass branschen fått enligt Naturvårdsverkets branschlista.

Misstänkta föroreningar på en brandövningsplats är förutom bensin och diesel som använts som tändvätska även miljöfarliga ämnen i brandsläckningsskum. Förut användes t ex perfluoroktansulfonat (PFOS) som tillsats i brandsläckningsskum. PFOS är mycket persistent, bioackumulerande samt toxiskt.

För att hitta objekt har personal kontaktats på räddningstjänsterna i de enskilda kommunerna samt på Räddningsverket i Revinge. Räddningstjänsterna i de mindre kommunerna har oftast större brandövningar på brandövningsplatser i Helsingborg, Revinge eller Malmö. I de flesta kommuner finns även en mindre brandövningsplats i anslutning till brandstationen där t.ex. övningar med handbrandsläckare och räddningsövningar utförs. Information har även hämtats genom samtal med två pensionerade brandchefer. Båda berättade att förr, innan det fanns speciella brandövningsplatser, utfördes brandövningar ofta på gamla lantgårdar i samband med att byggnader skulle rivas.

Det finns ofta brandövningsplatser i anslutning till flygplatser men dessa har inte tagits med i branschen brandövningsplatser eftersom objekten redan finns under branschen flygplatser.

I branschen brandövningsplatser har 26 objekt identifierats varav 8 objekt ligger på samma fastighet som ett redan inventerat objekt. I dessa fall har tidigare riskklassning fått stå kvar.

Elektroteknisk industri

Kontaktperson: Johan Wigh

I enlighet med Naturvårdsverkets branschlista avses med elektroteknisk industri tillverkning av elkabel och reparation av ljuskällor. Branschen, som inte finns representerad i den mer utförliga branschkartläggning som Naturvårdsverket lät utföra i mitten av 1990-talet, har i branschlistan placerats i branschklass 3 där objekten i första hand endast skall identifieras.

Till grund för identifieringen ligger framför allt genomgång av gamla telefonkataloger. Kataloger från åren 1924, 1932, 1944, 1954, 1964, 1969, 1973, 1978, 1984, 1993, 1999 samt 2005 har använts och de rubriker som studerats är bland annat elektriska artiklar, elektromekaniska verkstäder, elektronik – apparatur, elektrisk belysningsarmatur, elektriska installations- och ledningsmaterial, elektromedicinska apparater m fl. Arbetet har resulterat i att drygt 342 objekt har tagits med i excel-listan, varav 95 har identifierats och förts in i databasen. Av dessa är 14 objekt även inventerade eller identifierade inom någon annan bransch.

Länsstyrelsens identifiering av branschen är något vidare än den relativt snäva tolkning som presenteras i branschlistan. Svårigheten har framför allt varit att skilja verksamheter med tillverkning från de som endast haft försäljning eller möjligen bara utfört enklare montering eller liknande. I vissa fall har adressen varit avgörande. Ett objekt som ligger väldigt centralt har troligen främst varit inriktat på försäljning och risken att man bedrivit tillverkning i större skala bör vara förhållandevis liten. Det kan dock inte uteslutas att vissa av de objekt som identifierats och förts in i databasen främst varit inriktade på t ex service eller försäljning av elektriska artiklar varför risken för föroreningar torde vara väldigt låg. Objekt som endast finns med i en enstaka katalog har inte identifierats.

Flera av objekten har även identifierats eller inventerats inom andra branscher. Detta gäller främst större verksamheter inom elektrisk belysningsarmatur och elektromekaniska verkstäder, vilka inventerats inom branscherna ytbehandling av metall eller verkstadsindustri.

Branschen är inhomogen vad gäller verksamhetsinriktning och storlek på objekten. Det är därför svårt att uttala sig generellt om eventuellt inventeringsbehov. Flera av de större verksamheterna är dessutom, som nämns ovan, redan inventerade. Tänkbara föroreningar kan t ex vara metaller, lösningsmedel (även klorerade) samt PCB (om PCB-haltiga oljor hanterats).

Flygplatser

Kontaktperson: Paul Svensson

Enligt Naturvårdsverkets branschlista ska objekt i branschen flygplatser inklusive tankplatser inventeras. I nuläget har flygplatserna i länet endast identifierats och preliminärt bedömts vara riskklass 2, vilken är den riskklass branschen fått enligt Naturvårdsverkets branschlista.

För att hitta flygplatserna har använts en lista, som sammanställts av Länsstyrelsens Claes Svensson (plansektionen) år 2003, baserad på uppgifter från Luftfartsverket. Listan innehåller bl a uppgifter om flygplatsens namn, ägare samt X- och Y-koordinater (såväl flygbanan som anläggningsområdet). Claes Svensson har kompletterat listan med muntliga uppgifter. Som komplement har efterforskningar baserade på Internet-sökningar utförts 2005, bl a www.lfv.se (Luftfartsverket), www.ksak.se (Kungliga Svenska Aeroklubben), www.flightsim.no och www.thulinflyg.se (Landskrona Flygklubb). Information har även utlovats från Luftfartsstyrelsen men har inte levererats trots påminnelser.

Flygplatserna som identifierats är luftfartsverkets, försvarets (inventeras ej) samt privata (även lantbrukare), kommunala och flygklubbar. Även ett par helikopterplattor har identifierats.

I Skåne län (exklusive Malmö kommun) har 23 flygplatser hittills identifierats.

Fotografisk industri

Kontaktperson: Karin Jonasson

Branschen omfattar verksamheter där tillverkning av fotofilm eller röntgenplåtar har skett. Några sådana industrier har inte identifierats i Skåne län. Kontakt har tagits med företaget CEA AB som grundades 1939 och fram till 1997 hade tillverkning av röntgenfilm i Strängnäs. Företaget hade inga uppgifter om att det har funnits konkurrenter som haft tillverkning i Sverige.

Anläggningar för fotoframkallning som till exempel fotoaffärer, framkallning av röntgenplåtar m m. ska enligt Naturvårdsverkets branschlista varken identifieras eller inventeras.

Framställning av bindemedel

Kontaktperson: Johan Wigh

Enligt Naturvårdsverkets branschlista avses tillverkning av bindemedel och papperskemikalier ur skogsråvara. Branschen är som helhet placerad i riskklass 4 och objekten skall i första hand identifieras.

Genomgång av äldre telefonkataloger (utvalda årgångar från 1920 och framåt) har inte resulterat i några identifierade objekt. Kontakt har även tagits med

Skogsindustrierna (Föreningen Sveriges Skogsindustrier) vilket inte resulterade i att några nya objekt tillfördes på listan.

Förbränningsanläggning

Kontaktpersoner: EBH-gruppen

Enligt den branschlista som Naturvårdsverket tagit fram ska branschen förbränningsanläggning i första hand endast identifieras och branschklassas.

För att hitta objekt inom branschen har utdrag ur databasen Cemir gjorts, både på anläggningar i drift och nedlagda. Verksamheter med förgasning eller förbränning har identifierats. Objekt som inte tagits med i identifieringen är c-verksamheter.

I Skåne län (exklusive Malmö kommun) har Länsstyrelsen hittills identifierat 43 objekt inom branschen förbränningsanläggning. Samtliga objekt har tilldelats branschklass 3 enligt Naturvårdsverkets branschlista.

Glasindustri

Kontaktperson: Anna Sorelius

Branschen glasbruk har av Naturvårdsverket bedömts tillhöra riskklass 2 (generell bedömning). Vid glasbruk kan föroreningar, främst tungmetaller förekomma. Ett glasbruk i Ruda har efterbehandlats eftersom området var förorenat av metaller (främst arsenik (en halvmetall)).

Glas består av kiseldioxid, soda och kalk. Sand är den viktigaste råvaran och soda, pottaska och kaliumbikarbonat gör glaset lättsmält. Kalk och mönja gör det kemiskt stabilare. Mönja användes endast i kristallglas.

Svensk helkristall innehåller ca 30 % blyoxid. Kristallglasets sammansättning är vanligtvis 55 % sand, 30 % mönja (röd blyoxid), 13% pottaska samt 2 % annat material. Vanligt hushållsglas har en sammansättning av 73% sand, 8% kalk, 17% soda, samt 2% annat material och kallas även sodaglas. Färgat glas får man genom att tillsätta olika metalloxider (blått glas: kopparoxid och kobolt, rött glas: selen. grönt glas: järnoxid och kromoxid). Vid tillverkning av fönsterglas (enligt en av de vanligare metoderna) låter man massan flyta ut över ett bad av smält tenn. Specialglas som till glas för bilrutor tillverkas av glas och plast.

Vid identifieringen har uteslutande Glasteknisk tidskrift nr 3 1999 (utgiven av Glafo) används eftersom detta nummer av tidskriften innehåller en förteckning över alla svenska glasbruk som funnits mellan åren 1150 och 2000. Listan innehåller dock inga uppgifter om adresser men kommunerna har varit behjälpliga i de fall där lokaliseringen varit osäker.

På excellistan för branschen glasindustri uppfördes totalt 25 objekt varav 7 objekt har identifierats och förts in i databasen. Glasmästeri och studioglashyttor har inte identifierats och införts i databasen. Glasbruk som varit i drift mindre än 10 år har inte prioriterats för vidare efterforskningar.

Grafisk industri

Kontaktperson: Karin Jonasson

Branschen omfattar verksamheter där ett eller flera moment så som repro, sättning, klichéframställning, fotografisk verksamhet, tryckning och binderi ingår. Enligt Naturvårdsverkets branschkartläggning tillhör branschen riskklass 3 och det är främst vid äldre anläggningar som det bedöms att ett efterbehandlingsbehov kan finnas.

Vid identifieringen har telefonkataloger från 1921, 1924, 1934, 1944, 1954, 1964, 1973, 1978/79, 1984/85, 1993 och 2005 studerats. Rubrikerna har varierat genom åren och de som har varit aktuella är tryckerier, screentryckerier, reprografiska arbeten, bokbinderier, accidenstryckerier (tillfällighetstryckerier), grafiska anstalter, klichéfabriker, kemigrafiska anstalter, kopierings- och reproduktionsanstalter, ljuskopieringsanstalter och litografiska anstalter. Förutom telefonkatalogerna har också Industrikalendern från 1957 och Skånska handelskalendern från 1958 använts. För att få information om verksamheter som är aktiva idag har näringslivsregistret, www.tradefacta.com och grafisk företagsguide, www.guide.grafiska.se använts.

Sökning i Cemir har gjorts på SNI-koderna 22.2-1 tryckeriheatset och 22 förlagsverk, både aktiva och vilande. Samtliga företag som fanns med i Cemir har lagts in i MIFO-databasen.

I Skåne län finns det och har funnits väldigt många verksamheter som tillhör grafisk industri. Gallring har gjorts genom inte ta med de företag som endast finns med i en enskild katalog eller som finns med första gången i katalogen från 1993 eller senare. Anläggningar som har uppförts 1993 eller senare är troligen moderna och där bedöms efterbehandlingsbehovet vara mindre enligt Naturvårdsverkets branschkartläggning. I vissa fall när det funnits misstanke om att det rör sig om en äldre verksamhet trots att den tidigare inte har funnits med i katalogen har företagets hemsida kollats upp. Många företag som har funnits länge har haft verksamhet på flera olika adresser men om verksamheten funnits på en adress bara i en katalog har detta inte förts in som ett enskilt objekt i MIFO-databasen.

En del studier av litteratur på biblioteken i Helsingborg och Lund har genomförts eftersom det har funnits väldigt många företag inom branschen grafisk industri i dessa kommuner. I Helsingborg finns inom Fredriksdals Friluftsmuseum ett Grafiskt museum där fakta om grafiska verksamheter i Helsingborg har hämtats. Uppgifter om tidningstryckerier i Skåne har hämtats från böcker och minnesskrifter i Skånesamlingen på Stadsbiblioteket i Malmö samt på respektive tidnings hemsida.

Totalt har 800 verksamheter inom grafisk industri tagits med i excellistan varav 252 objekt har identifierats och förts in i MIFO-databasen. 32 objekt ligger på samma fastighet som ett redan inventerat objekt. I dessa fall har tidigare riskklassning fått stå kvar.

Gummiproduktion

Kontaktperson: Johan Wigh

I Naturvårdsverkets branschkartläggning (1995) har gummifabriker placerats i branschklass 3, men man konstaterar samtidigt att variationen mellan olika anläggningar är stor. I branschlistan (2004) framgår att man med gummiproduktion avser såväl blandning, vulkning som regummering.

Vid vulkning av gummi bildas tvärbindingar mellan polymerkedjorna (naturliga eller syntetiska) genom upphettning av gummiblandningen till 140-220°C. Metoden upptäcktes redan i mitten av 1800-talet och det första vulkmedel som användes var svavel, vilket då användes vid vulkning av naturgummi. Idag finns olika svavelbaserade vulkmedel beroende på vilka egenskaper som eftersträvas i gummit. För att styra och kontrollera vulkningen tillsätts även så kallade acceleratorer och retardatorer. Andra tillsatser i gummiblandningen kan t ex vara mjukgörare i form av högaromatiska oljor (HA-olja). Regummering innebär att däckets slitbana förses med ett nytt lager gummi. Enligt Däckspecialisternas Riksförbund (DRF) finns idag endast ca 15 fabriker i landet för regummering av däck (www.drf.net).

Identifieringen baseras främst på genomgång av gamla telefonkataloger. Kataloger från åren 1921, 1924, 1934, 1944, 1954, 1964, 1969, 1973, 1979, 1984, 1993 samt 2005 har använts och de rubriker som studerats är bl a bildäck, bilringar, gummivaror, gummi- och kautschukvaror samt gummiverkstäder m fl. I huvudsak har inte objekt som endast finns representerade i enstaka kataloger tagits med i identifieringen.

Med hänvisning till definitionen ovan har även mindre anläggningar, t ex gummiverkstäder, identifierats. Antalet objekt i branschen är därför mycket stort och närmre 370 olika verksamheter finns upptagna på excel-listan. Av dessa har knappt 140 identifierats och förts in i databasen. Flera av objekten är även identifierade inom andra branscher, t ex bensinstationer och bilvårdsanläggningar. Det är svårt (ofta omöjligt) att via telefonkatalogerna avgöra hur stor en anläggning varit och vilken typ av verksamhet som bedrivits. Det är därför troligt att det på vissa av de identifierade objekten endast förekommit däckförsäljning eller däckservice. Tänkbara föroreningar vid gummitillverkning kan t ex vara metaller, aromater, PAH, lösningsmedel (även klorerade) och cyanider.

Kemisk industri

Kontaktperson: Johan Wigh

Kemisk industri består bl a av verksamheter inom undergrupperna (naturvårdsverkets definitioner enligt lista, bilaga 1): tillverkning av tvätt och rengöringsmedel, färgindustri, övrig organisk industri och övrig oorganisk industri. Enligt Naturvårdsverkets branschklassning har ovanstående grupper placerats i nedanstående generella riskklass:

Övrig oorganisk industri	Branschklass 1
Färgindustri	Branschklass 2
Övrig organisk industri	Branschklass 2
Tillverkning av tvätt och rengöringsmedel	Branschklass 3

Enligt vad Länsstyrelsen erfar kan mark och grundvattenföroreningar förekomma inom området där denna typ av verksamheter har funnits. Undersökningar har genomförts vid ett antal verksamheter, bl a färgindustrier och organisk industri och föroreningar i betydande halter och mängder har upptäckts.

Kemisk industri enligt Naturvårdsverkets branschkartläggning består av många olika undergrupper utöver de som behandlas här. Det rör sig t ex om branscherna tillverkning av bekämpningsmedel, gummifabriker, kemtvättar, textilindustri och garverier m fl. Samtliga dessa branscher/undergrupper har inventerats eller identifierats separat och finns presenterade som egna branscher i denna PM eller som separata inventerings-PM.

Kemiföretagen har identifierats genom att telefonkataloger har studerats (från åren 1921, 1924, 1934, 1944, 1954, 1964, 1973, 1978, 1984 samt 1994). Företag under rubrikerna kemisk tekniska fabriker (även kemisk tekniska artiklar och kemikalier), såpa och tvål (senare rengöringsmedel och tvål och tvättmedel), rostskyddsmedel, färg och fernissor samt lim och limämnen har listats. Detaljister och färghandlare har inte identifierats.

Totalt har ca 300 företag förtecknats på listorna. 35 av dessa har funnits på samma plats som någon annan av de kemiska industrierna (företagen har bytt namn etc). 130 av dessa objekt har lagts in i databasen under någon av ovanstående rubriker. Anledningen till att inte alla objekt har införts i databasen är att alla inte har kunnat lokaliseras (med rätt fastighet) eller så har företaget haft tillverkning av tekniska produkter (t ex filter), endast funnits under kort tid alternativt funnits på platser där man kan misstänka att eventuell tillverkning måste ha bedrivits i liten omfattning (verksamheter med adress i villaområden) eller endast varit kontor.

Enligt den branschlista som Naturvårdsverket tagit fram ska branscherna inventeras enligt MIFO. Verksamheterna är av varierande storlek och flertalet av objekten bör inventeras enligt MIFO med hänvisning till branschklassning och länsstyrelsens erfarenheter av verksamheter inom branschen.

Krematorium

Kontaktpersoner: EBH-gruppen

Enligt Naturvårdsverkets branschlista tillhör objekt inom verksamheten ”krematorium” branschklass 4 och ska i första hand endast identifieras och branschklassas.

För att hitta objekt inom branschen har utdrag ur databasen Cemir gjorts. I databasen har sökning gjorts på anläggningar både i drift och nedlagda, på följande SNI-/MF-koder:

93.03-1 Krematorium (B)
92.14 Krematorium (B)

I Skåne län (exklusive Malmö kommun) har Länsstyrelsen hittills identifierat 9 objekt inom branschen krematorium.

Läkemedelsindustri

Kontaktpersoner: EBH-gruppen

Enligt den branschlista som Naturvårdsverket tagit fram ska branschen läkemedelsindustri (substansstillverkning, farmaceutisk beredning och forskning) i första hand endast identifieras och branschklassas. Enligt samma lista har branschen ”läkemedelsindustri” tilldelats branschklass 3.

Det har genomförts markundersökningar på ett fåtal av Skånes läkemedelsindustrier med både positivt och negativt resultat. Enligt vad länsstyrelsen erfar kan det förekomma föroreningar vid läkemedelsindustrier. Föroreningssituationen kan då vara allvarlig eftersom föroreningarnas farlighet kan vara hög (t ex lösningmedel, även klorerade).

Avgränsning och resultat

För att hitta objekt inom branschen har utdrag ur databasen Cemir gjorts. I databasen har sökning gjorts på anläggningar både i drift och nedlagda, på följande SNI-/MF-koder:

24.41-1 Fabrik för tillverkning av läkemedelssubstanser genom kemisk syntes (A).
24.41-2 Anläggning för tillverkning av läkemedelssubstanser genom biosyntetiska processer för en produktion baserad på en total reaktorvolym om mer än 10 kubikmeter (A).
24.41-3 Anläggning för tillverkning av läkemedelssubstanser genom biosyntetiska processer för en produktion baserad på en total reaktorvolym om högst 10 kubikmeter (B).
24.41-4 Anläggning för tillverkning av läkemedelssubstanser eller naturläkemedel genom extraktion ur biologiskt material (B).
24.42-1 Fabrik för tillverkning av läkemedel genom enbart fysikaliska processer (farmaceutisk tillverkning) (B).

- 35.06 Läkemedelsfabrik med kemisk eller biologisk tillverkning (A).
35.07 Läkemedelsfabrik med enbart farmaceutisk tillverkning (B).

Objekt som inte tas med i identifieringen är verksamheter som endast har forskning samt c-verksamheter.

I Skåne län (exklusive Malmö kommun) har Länsstyrelsen hittills identifierat 12 verksamheter inom branschen läkemedelsindustri. Några utav verksamheterna ligger inom samma fastighet och räknas därmed som samma objekt.

Mellanlagring och sorteringsstation av avfall

Kontaktpersoner: EBH-gruppen

Enligt den branschlista som Naturvårdsverket tagit fram ska branschen mellanlagring och sorteringsstation av avfall i första hand endast identifieras och branschklassas.

För att hitta objekt inom branschen har utdrag ur databasen Cemir gjorts, både på anläggningar i drift och nedlagda. Verksamheter som sorterar, mellanlagrar, deponerar eller på annat sätt behandlar avfall har identifierats. Objekt som inte tagits med i identifieringen är c-verksamheter.

I Skåne län (exklusive Malmö kommun) har Länsstyrelsen hittills identifierat 25 objekt inom branschen mellanlagring och sorteringsstation av avfall. Samtliga objekt har tilldelats branschklass 3 enligt Naturvårdsverkets branschlista.

Anläggning för miljöfarligt avfall

Kontaktpersoner: EBH-gruppen

Enligt den branschlista som Naturvårdsverket tagit fram ska branschen anläggning för miljöfarligt avfall inventeras. Branschen har i dagsläget endast identifierats och branschklassats.

För att hitta objekt inom branschen har utdrag ur databasen Cemir gjorts, både på anläggningar i drift och nedlagda. Verksamheter som mellanlagrar, deponerar, återvinner eller på annat sätt behandlar farligt avfall har identifierats. Objekt som inte tagits med i identifieringen är c-verksamheter.

I Skåne län (exklusive Malmö kommun) har Länsstyrelsen hittills identifierat 19 objekt inom branschen anläggning för miljöfarligt avfall. Samtliga objekt har tilldelats branschklass 2 enligt Naturvårdsverkets branschlista.

Mineralullsindustri

Kontaktperson: Anna Sorelius

Enligt Naturvårdsverkets branschlista tillhör objekt inom verksamheten ”mineralullsindustri” branschklass 4 och ska i första hand endast identifieras och branschklassas.

Industrin uppstod i början av 1930-talet när man började introducera en ny produkt som började konkurrera med de klassiska isoleringsmaterial som sågspån, kiselgur, filt och liknande. Sten/slaggullsindustrin blomstrar något senare (första svenska slaggullsindustrin startades dock i Skövde 1935).

Branschen har identifierats genom sökning i Länsstyrelsen arkiv samt genom Gullfibers jubileumsskrift (Gullfiber1933-1983) som berättar företagets historia samt konkurrenter till företaget.

I Skåne län (exklusive Malmö kommun) har hittills 3 verksamheter som har tillverkat glas- eller mineralull identifierats och lagts in i databasen.

Motorbanor

Kontaktperson: Maria Lindqvist

Enligt Naturvårdsverkets branschlista ska motorbanor i första hand endast identifieras och branschklassas. Motorbanor har som bransch placerats i riskklass 4 vilken samtliga identifierade objekt har tilldelats.

Vid identifieringen har en tidigare inventering över bullrande verksamheter som gjorts av länsstyrelsen i Kristianstads län använts, länsstyrelsens arkiv har genomsökts och ekonomiska kartor samt de olika branschorganisationernas hemsidor har använts. Motorbanor som ligger inomhus (gäller främst go-kart) har inte ingått i identifieringen och det har inte heller banor i Malmö kommun gjorts. De motorsporter som eftersökts är motocross, rallycross, folktrace, karting och racing.

Resultatet är att 27 motorbanor har identifierats och lagts in i MIFO-databasen under branschen övrigt. Ytterligare 5 motorbanor har hittats men det saknas uppgifter om var de har varit lokaliserade eller om de alls har anlagts vilket gjort att de inte förts in i MIFO-databasen.

Oljedepåer

Kontaktperson: Paul Svensson

Enligt Naturvårdsverkets branschlista ska oljedepåer identifieras och inventeras. Oljedepåer har som bransch placerats i riskklass 2, vilken samtliga identifierade objekt har tilldelats. Naturvårdsverkets branschkommentar är ”Oljelagring inklusive bergrumsförvaring (även SGU-objekt). Lagring av oljeprodukt som separat verksamhet. Alla oljefraktioner.”

Försvarets oljedepåer har inte identifierats. SGU har tillfrågats om de arbetar med några oljedepåer i Skåne och har svarat nej. En grund för identifieringen har varit en karta i branschkartläggningen över depåorter från 1972. Enligt kartan fanns 4 sådana orter i Skåne.

Den viktigaste källan har varit listor som tagits fram av Gunnar Jacobsson Logistik- och konsultverksamhet, Järfälla. Jacobsson har arbetat inom oljebranschen och har på Länsstyrelsens uppdrag tagit fram listor över oljebolagens lagringskapaciteter år 1972 i Malmöhus och Kristianstads län samt år 2000-2002 i Skåne län.

Oljedepåer i Malmö kommun har utelämnats vid identifieringen baserade på Jacobssons listor. Inte heller har en större industri med huvudsakligen annan verksamhet identifierats som oljedepå. Ett par bunkerstationer i småbåthamnar (på ca 5 m³) har inte tagits med. Ett fåtal oljecisterner av mindre storlek (ca 50-500 m³) har inte kunnat identifieras. I några fall avser de identifierade objekten enstaka cisterner/oljebolag och i andra fall större sammanhängande områden med flera oljebolags samlokaliserade cisterner. Vilka oljebolag som ägt vilka cisterner och vilka produkter som lagrats kan ha varierat.

Resultatet är att 7 oljedepåer har identifierats och lagts in i MIFO-databasen under branschen oljedepå. Ytterligare ca 10 oljedepåer var med på de ursprungliga listorna men antingen har de varit för små (se ovan) eller har det saknats uppgifter om var de har varit lokaliserade vilket gjort att de inte tagits med i MIFO-databasen.

Oljegrus- och asfaltverk

Kontaktperson: Paul Svensson

Enligt Naturvårdsverkets branschlista ska oljegrus- och asfaltverk inventeras. Branschens riskklass bedöms av Naturvårdsverket vara 3. Samtliga identifierade objekt har tilldelats denna riskklass.

Vid identifieringsarbetet har telefonkataloger från åren 1921, 1924, 1934, 1944, 1954, 1963, 1973, 1978, 1984, 1993 och 2005 använts. Rubriker i yrkesregistret som genomsköts är asfalt, asfaltläggning, asfaltbeläggning etc. Oljegrus har aldrig funnits som en egen rubrik. Boken Sveriges Privata Företagare Skåne, utgiven av förlaget Svensk hembygd år 1941 har gått igenom för att leta upp eventuella asfaltverk. Vidare har sökning utförts i Länsstyrelsens industridossierförteckningar i Malmö för åren 1973, 1978 och 1984, varpå uppgifter om lokalisering hämtats från Länsstyrelsens arkiv. Övrig lokalisering har utförts baserat på adresser angivna i telefonkataloger. I många fall har dock ingen adress angivits i telefonkatalogerna. Sökning har i vissa fall gjort på ekonomiska kartan där ibland asfaltverk varit markerade. Sökningar på internet och fastighetsdatasystemet har ibland resulterat i att objekt kunnat lokaliseras. I flera fall har lokalisering inte kunnat utföras. Det bedöms dock att de största asfaltverken har täckts in i identifieringen. Några identifierade objekt kan vara

sådana som inte haft asfaltverk utan hanterat asfalt på annat sätt (t ex rena beläggningfirmor). Oljegrus- och asfaltverk i Malmö kommun har utelämnats vid identifieringen. Anläggningar som endast funnits med i en telefonkatalog eller som finns med i telefonkatalogen första gången på 1990-talet har inte tagits med i MIFO-databasen.

Resultatet är att 24 anläggningar i branschen oljegrus- och asfaltverk har identifierats och lagts in i MIFO-databasen under branschen asfaltverk. Ytterligare ca 90 objekt har påträffats men eftersom de varit verksamma under kort tid eller inte har kunnat lokaliseras har de inte tagits med i MIFO-databasen.

Oljeraffinaderier (destillation av råolja)

Kontaktperson: Paul Svensson

Enligt Naturvårdsverkets branschlista ska objekt i branschen ”oljaffinaderier (destillation av råolja)” inventeras enligt MIFO. Branschen har tilldelats riskklass 2, enligt Naturvårdsverkets branschlista.

I Skåne län (exklusive Malmö kommun) har enligt vad som kunnat utrönas inga större oljeraffinaderier med destillation av råolja funnits. I MIFO-databasen finns identifierat 3 objekt i länet (utom Malmö). Två av dessa har blivit identifierats i Sveriges handelskalender från 1953. Dessa två objekt är av typen återvinning av olja och platsar därför egentligen inte i inventeringen. En industri har identifierats genom ett stadsmuseum. Det är oklart om objektet har destillerat råolja. Oljeindustri av typen livsmedelsindustri har inte identifierats.

Plantskolor och handelsträdgårdar

Kontaktperson: Maria Lindqvist

Enligt Naturvårdsverkets branschlista ska plantskolor och handelsträdgårdar i första hand endast identifieras och branschklassas. Plantskolor och handelsträdgårdar har som bransch placerats i riskklass 3 vilket samtliga identifierade objekt har tilldelats. Föreningar som kan påträffas på objekt inom denna bransch är främst bekämpningsmedelsrester men det kan även finnas oljeföreningar då många växthus har värmts upp med olja.

Vid identifieringen har ekonomiska kartan använts, arkivsökning i länsstyrelsens arkiv gjorts samt sökning i gamla telefonkataloger (sökord: trädgårdar, plantskolor, växter, blommor, trädgårdsmästare, blomsterhandlare). Fruktdodlingar har inte bedömts att tillhöra denna bransch. I första hand har odlingar i växthus eftersökts men det finns även en del frilandsodlingar med i identifieringen. Verksamheter som startat senare än 1984 samt de som endast finns med i en enskild telefonkatalog har inte lagts in i MIFO-databasen. För flera verksamheter är verksamhetstiden osäker och i dessa fall har objektet inte lagts in i databasen utan finns endast med på excellistan.

Totalt på excellistan finns 507 plantskolor eller handelsträdgårdar varav 116 har identifierats och lagts in i databasen, de flesta under branschen övrigt. De objekt som har funnits på samma plats som en redan införd verksamhet har förts in på det tidigare objektet.

Plywood-Spånskivetillverkning

Kontaktperson: Johan Wigh

Enligt Naturvårdsverkets branschlista avses torr framställning av plywood och spånskivor. Branschen är som helhet placerad i riskklass 4 och objekten skall i första hand identifieras. Enligt Naturvårdsverkets branschkartläggning (1995) fanns det 1994 sammanlagt fyra plywoodfabriker och åtta spånskivefabriker i landet. Ingen av dessa var lokaliserad i Skåne. På Broby bruk (riskklass 2 i fas 2) som i första hand har varit ett pappersbruk, tillverkades spånskivor från slutet av 1960-talet fram till 1980-talet.

Genomgång av äldre telefonkataloger (utvalda årgångar från 1920 och framåt) har inte resulterat i några identifierade objekt. Sökning har även gjorts i Länsstyrelsens Cemir-databas (aktiva och vilande verksamheter) på SNI-koderna 20.2-1 och 20.2-2 samt även 20.203-1 (anläggning för tillverkning av träfiberskivor). Två aktiva verksamheter, Broby bruk och Tarkett (båda med SNI-koden 20.2-1) har identifierats och förts in i databasen. Kontakt har även tagits med Skogsindustrierna (Föreningen Sveriges Skogsindustrier) vilket dock inte resulterat i några identifierade objekt.

Sediment

Kontaktperson: Anna Sorelius

Förorenade sediment (i varierande grad) finns med stor sannolikhet i anslutning till förorenade områden markområden/industrifastigheter som ligger i anslutning till recipienter.

Förorenade sediment har av Naturvårdsverket inte tilldelats någon speciell branschklass eftersom skillnaden i föroreningsgrad är stor till följd av att föroreningarna kan ha orsakats av så många olika typer av verksamheter.

Avgränsning och resultat

I de fall där förorening har konstaterats eller där föroreningar misstänks i intilliggande recipient har detta angetts i MIFO-blanketten som berör den förorenande verksamheten (alltså inte angetts som eget objekt). Utöver detta har ytterligare 7 objekt införts i databasen. Dessa objekt berör sediment i länets största hamnar. De uppgifter som finns om föroreningsförekomsten i hamnarna rör framförallt tungmetaller och i vissa fall organiska tennföreningar.

Skjutbanor

Kontaktperson: Maria Lindqvist

Enligt Naturvårdsverkets branschlista ska civila skjutbanor för lerduveskytte med fast uppställd kastare inventeras medan övriga civila skjutbanor i första hand endast ska identifieras och branschklassas. För närvarande har skjutbanorna i länet endast identifierats och branschklassats. Enligt Naturvårdsverkets branschlista tillhör branschen skjutbanor riskklass 3, vilket samtliga objekt i branschen har tilldelats. Då objekt varit riskklassade sedan tidigare har denna riskklassning fått stå kvar.

För att hitta objekten har tidigare inventeringar av branschen använts som utgångspunkt. Dessa inventeringar gjordes under 1970- och 80-talen av Länsstyrelsen i Malmöhus respektive Kristianstad län. De två statliga skytteombud som finns i länet har också bidragit med information.

I Skåne län (exklusive Malmö kommun) har 176 objekt hittills identifierats inom branschen skjutbanor. Samtliga har tilldelats branschklass 3, förutom i de fall som objektet varit riskklassat sedan tidigare.

Objekt som inte tagits med i identifieringen är försvarsmaktens skjutbanor/skjutfält, inomhusskjutbanor samt skjutbanor i Malmö kommun. Skjutbanor som lagts ned innan de tidigare inventeringarna gjordes, d.v.s. innan 1970- och 80-talen, ingår inte heller i identifieringen.

Småbåts- och fiskehamnar

Kontaktperson: Anna Sorelius

Föreningar som förknippas med småbåts- och fiskehamnar är främst kemikalier som används i samband underhåll av båtar, speciellt i samband med vinterförvaring på land (färger, lösningsmedel). För att undvika påväxt och angrepp av blåa skeppsmask (träbåtar) målas båtens yta under vattenlinjen regelbundet (minst en gång per år för fritidsbåtar). Tidigare har färger som innehåller organiska tennföreningar använts. När detta förbjöds övergick man till färger innehållande koppar. Idag används mer miljövänliga färger även om äldre bottenfärger fortfarande används i enstaka fall. Båtbåttfärger betraktas som bekämpningsmedel. Även blymönja har använts i samband med ytbehandling av skrov och trädetaljer. Andra produkter som använts i anslutning till uppställningsplatserna är lösningsmedel och lacker, rengörings- och vaxprodukter. Även olja hanteras i samband med att tankar och oljefilter töms och byts.

Idag drivs många mindre båtar, både fiske- och fritidsbåtar med dieselmotorer. Förr, framförallt när det gäller fiskeflottan, användes olja och tjära (motorn startades med olja som värmdes upp tjäran). Ett annat bränsle som använts i mindre omfattning är kombinationen bensin och fotogen med samma princip som för olje-/tjärmetoden.

Större båtar, fiskebåtar och lastfartyg drogs upp på slip för underhåll (se under rubriken ”Varv”). Fritidsbåtarna däremot lyfts upp på land under vinterhalvåret för ”vinterförvaring”. Denna förvaring har skett på sk båtuppställningsplatser, ofta organiserade av båtklubben och kommunen. Vissa uppställningsplatser kan hysa så mycket som närmre 1000 båtar.

Vid en undersökning som länsstyrelsen i Västra Götaland har låtit göra har PCB, tungmetaller och tenn analyserats och detekterats. En undersökning med avseende på påverkan från bottenfärger i sediment pågår i Stockholms skärgård.

Avgränsning och resultat

De objekt som identifierats och lagts in i databasen är sådana som har anläggning för tankning av bensin och diesel, hamnar som har eller har haft reguljär färjetrafik eller som har haft varvsverksamhet. Övriga hamnar finns förtecknade i en excellista för eventuell senare inventering.

Vid identifieringen lokaliserades 61 småbåts –och fiskehamnar i Skåne. Av dessa identifierades och infördes 27 objekt i databasen. Ingen av dessa har hittills prioriterats för inventering enligt MIFO.

Tank- och fatrengöring

Kontaktpersoner: EBH-gruppen

Enligt den branschlista som Naturvårdsverket tagit fram ska branschen tank och fatrengöring (tankar och fat som använts för att transportera kemikalier, även förbrukade) i första hand endast identifieras och branschklassas.

För att hitta objekt inom branschen har utdrag ur databasen Cemir gjorts. I databasen har sökning gjorts på anläggningar både i drift och nedlagda, på följande SNI-/MF-koder:

- 74.702-1 Anläggning för rengöring av tankar eller fat som används för förvaring eller för transport av kemiska produkter (B).
- 92.11 Anläggning för tvättning av tankar eller fat som används för transport av kemiska produkter på väg, järnväg eller till sjöss (B).

Ytterligare objekt har identifierats vid efterforskningar i telefonkataloger från 1963 och fram till 2005. Under rubriken ”oljeskadesanering och tankrengöring” fanns flera företag men frågan är om samtliga faktiskt sysslats med tankrengöring. Företagen har i alla fall identifierats. Endast telefonkataloger över Helsingborgs och Ystadområdet har studerats och därmed kan det tänkas att några objekt har tappats bort. I länet finns tre tillståndspliktiga tank- och fatrengörare och dessa är identifierade.

I Skåne län (exklusive Malmö kommun) har Länsstyrelsen hittills identifierat 26 objekt inom branschen tank och fatrengöring. Samtliga objekt har tilldelats branschklass 3 enligt Naturvårdsverkets branschlista.

Textilindustri

Kontaktperson: Anna Sorelius

Inom textilindustrin finns verksamheter som tillverkar tyger, garner och liknande. När dessa varor sedan ska bli kläder sker det inom konfektionsindustrin. Sveriges textil- och konfektionsindustri är gemensamt organiserade under beteckningen TEKO industrier. Vanligen räknas trikåindustrin in under textilindustrin, medan konstfiberframställning anses tillhöra kemibranschen.

Enligt Naturvårdsverket har branschen som helhet bedömts tillhöra riskklass 2 (avser färgning och beredning). Miljöproblemen kan förknippas med kemikaliehantering vid färgning, spinnprocessen (spinnoljor), tvättning och annan beredning av textil (t ex genom behandling med bekämpningsmedel). Även traditionella föroreningsituationer som förorening i samband med oljeeldning förekommer. Viskanprojektet i Västra Götalands län beskriver föroreningsituationen i Viskan som under många år varit recipient för avloppsvatten från textilindustrierna i området. I Viskan har man funnit föroreningar som dioxin, tungmetaller, olja och bekämpningsmedel.

Vid den pågående identifieringen av misstänkt förorenade områden har Länsstyrelsen fokuserat identifieringen på ullspinnerier och ylleväverier samt bomulls- och sidenväverier. Telefonkataloger har studerats med mindre tillfredsställande resultat. Få av de kända textilindustrierna finns med i telefonkatalogerna och det har varit svårt att studera specifika rubriker. Fabrikerna har funnits bland verksamheter (t ex under rubriken ”Klädesvaror” eller ”Trikåfabriker”) med inriktning på försäljning och alla verksamheter under dessa rubriker inte identifierats. Inte heller verksamheter under rubriken textilagenter, textilvaror och textilkonstnärer har identifierats. Företag med konfektionsverksamhet (sömnad, tillverkning av färdiga kläder) har inte identifierats. Alla under rubrikerna kamgarntspinnerier, ullspinnerier och yllefabriker har dock identifierats i den mån som rubriken funnits i telefonkatalogen.

Generellt bör de större textilindustrierna uppmärksammas och inventeras. I Skåne har totalt 32 objekt listats inom branschen textilindustri varav 19 identifierats och förts in i databasen, inga objekt har hittills inventerats enligt MIFO-metodiken.

Tillverkning av krut- och sprängämnen

Kontaktperson: Johan Wigh

Branschen innefattar tillverkning av ammunition och pyroteknik och då endast civila verksamheter. Branschen som helhet har i Naturvårdsverkets branschlista placerats i branschriskklass 2 och skall inventeras.

För att identifiera objekt har telefonkataloger (rubrikerna *Krut och ammunition*) från åren 1921, -34, -44, -54, -63, -69, -73, -84, -93, -99 och 2005 gått igenom. Kontakt har tagits med Räddningsverket (f d SÄI) för att få hjälp att hitta

eventuella tillståndspliktiga verksamheter i Skåne. Endast 6 objekt har förts in i excel-listan och då informationen i flera fall är mycket knapphändig har endast 3 av dessa kunnat lokaliseras och identifieras. Två av objekten, Torsebro krutbruk i Kristianstad och Krutmöllan i Kävlinge kommun, är mycket gamla verksamheter där det tillverkades krut redan på 1600-talet. I Torsebro pågick tillverkningen ända fram till 1923. Sökning har även gjorts i Länsstyrelsens Cemir-databas (aktiva och vilande verksamheter) på SNI-koderna 24.61-1, 24.61-2 samt 29.6-1. Två objekt med SNI-koden 20.1-1 finns med i Cemir. Dessa båda verksamheter är även identifierade i andra branscher.

Typiska branschrelaterade föreningar är metaller och kväveföreningar.

Tillverkning av plast-polyester samt Tillverkning av plast-polyuretan

Kontaktperson: Johan Wigh

Branscherna plasttillverkning polyester och plasttillverkning polyuretan är i Naturvårdsverkets branschlista båda placerade i branschklass 3 och skall i första hand endast identifieras.

Enligt branschlistan avses med plast-polyester tillverkning, omsmältning och armering av polyester. Enligt Naturvårdsverkets branschkartläggning (1995) finns flera hundra anläggningar i Sverige men endast ett fåtal större. Vanliga produkter kan var båtar, tankar och rör. Den viktigaste utsläppskällan bedöms vara styren till luft. Med plast-polyuretan avses enligt branschlistan hårdplast av isocyanat. Enligt branschkartläggningen (1995) finns ett tiotal större anläggningar i Sverige.

Enligt definitionen ovan har följande avgränsning gjorts: de anläggningar som identifieras är de som i den gamla miljöskyddsförordningen hade MF-kod 35.02 (fabrik för framställning av polymerer av epoxi- eller polyuretantyp) och 35.03 (fabrik för tillverkning av plastprodukter ur polymera material såsom polyester, latex eller andra förpolymeriserade produkter). Detta medför att många plasttillverkare faller bort, t ex de som endast formsprutar plastkomponenter.

Enligt Naturvårdsverkets översättningsnyckel motsvaras MF-koden 35.02 av SNI-koden 24.16-1 och dessa objekt har identifierats i branschen plast-polyuretan. MF-koden 35.03 motsvaras av SNI-koderna 25.2- 1 och 25.2-2 och dessa objekt har identifierats inom branschen plasttillverkning – polyester. Vid identifieringen har utdrag ur databasen Cemir gjorts. I databasen har sökning gjorts på anläggningar både i drift och nedlagda på följande SNI-koder:

- 25.2-1 Anläggning för tillverkning av plastprodukter, där tillverkningen omfattar ytterligare polymerisation för en produktion av mer än 20 ton per år (B).
- 25.2-2 Anläggning för tillverkning av plastprodukter, där tillverkningen omfattar ytterligare polymerisation för en produktion av mer än 1 och högst 20 ton per år (C).

- 25.2-3 Anläggning för tillverkning av mer än 20 ton plastprodukter per år, genom kalendrering eller beläggning där tillverkningen inte omfattar ytterligare polymerisation (B).
- 25.2-4 Anläggning för tillverkning av mer än 1 ton plastprodukter per år, där tillverkningen inte omfattar ytterligare polymerisation eller, om tillverkningen omfattar kalendrering eller beläggning, tillverkning av högst 20 ton per år (C).
- 24.16-1 Anläggning för tillverkning av basplastpolymerer där tillverkningen omfattar kemiska reaktioner (A).

Totalt har 32 anläggningar identifierats, 25 inom plasttillverkning polyester och 7 inom plasttillverkning polyuretan. Flera av anläggningarna har även identifierats inom andra branscher och då framförallt i branschen övrig organisk kemisk industri.

Tillverkning av stenkoltjära eller koks

(Med delbranscherna tillverkning av takpapp, lagring av kol och koks)

Kontaktperson: Anna Sorelius och Maria Lindqvist

Gasverken har till stor del stått för tillverkning av stenkoltjära, koks och andra biprodukter som erhållits vid gasverken. Gasverken har tidigare identifierats och inventerats (se särskilt PM). Kolupplag har varit svåra att identifiera genom studier av handelskalendrar och telefonkataloger. Ett antal företag med försäljning av kol och koks har troligen funnits i varje större samhälle. Det verkar som om stora kolupplag har använts av flera återförsäljare.

Enligt Naturvårdsverket har branschen som helhet bedömts tillhöra riskklass 2. Branschen ”tillverkning av takpapp” har dock placerats i riskklass 3. Enligt vad Länsstyrelsen erfar är detta en underskattning av riskerna med denna typ av kemikaliehantering. Två av länets objekt där tillverkning av takpapp har förekommit i större skala har undersökts och man har på dessa platser funnit höga halter och stora mängder föroreningar (främst PAH). Dessa objekt har placerats i riskklass 1.

Vid kolupplag kan man misstänka föroreningar som PAH och metaller återfinns i marken.

Vid identifieringen har telefonkataloger studerats, främst rubriken Tjära och tjärprodukter. Takläggare har inte identifierats eftersom det verkar som denna bransch innefattar verksamheter som inriktats på själva takläggningsarbetet (ofta enskilda ”hantverkare”). Man kan även tänka sig att takpapp har hanterats och möjligen tillverkats vid större äldre byggvaruhus och träförädlingsanläggningar. Dessa verksamheter har identifierats under rubriken ”Ytbehandling av Trä”. Även verksamheter under rubriken ”kol och koks” har noterats men adresserna gäller oftast försäljningskontoren varvid själva upplagsområdet har varit svårt att identifiera. För att identifiera upplagsplatserna har kommunerna kontaktats men det har ofta varit svårt att få fram någon information om lokaliseringar. Inom främst Bjuvs kommun kan denna bransch ha identifierats vid inventeringen av

gruvor och upplag som gjordes tidigare. Generellt kan sägas lagringsplatser av kol och koks förr troligen fanns vid de flesta järnvägsstationer, lokalföreningar, handlare och mindre industrier. Andra platser där det ofta funnits kolupplag är hamnarna samt hos trävaruhandlarna. Detta innebär att lagringsplatser för kol och koks kan identifieras även genom andra branscher och det bör uppmärksammas vid eventuell inventering av de branscher som berörs.

Vid identifieringen har 4 objekt med tillverkning av takpapp (och liknande produkter) identifierats. Objekt inom gruppen har i databasen placerats inom gruppen övrig oorganisk kemi. Inom branschen lagring av kol och koks har 31 objekt identifierats och förts in i MIFO-databasen under rubriken övrigt. Det totala antalet objekt på excellistan i branschen lagring av kol och koks var 102 st.

Tillverkning av tegel och keramik

Kontaktperson: Karin Jonasson

Branschen tillverkning av tegel och keramik tillhör, enligt Naturvårdsverkets branschlista, branschklass 4 och ska i första hand endast identifieras och branschklassas.

Tillverkning av tegel och keramik har funnits i stor omfattning i Skåne eftersom tillgången på lera är mycket god i länet. Bränt tegel har framställts sedan av 1100-talet men det var inte förrän in på 1800-talet som tegel blev det vanligaste byggnadsmaterialet även i enklare hus. På 1870- och 80-talen rationaliserades tegelproduktionen och gick från att ha varit ett hantverk till att bli en industri. Fram tills elektrifieringen i början på 1900-talet var ångdrift det vanligaste. Ugnarna som använts för bränning och torkning av tegel eldades tidigare med ved, torv eller stenkol och senare med olja och det är främst härigenom föroreningar kan tänkas komma.

I Skåne har det funnits närmare 300 tegelbruk men antalet minskade kraftigt från slutet av 1800-talet och under 1900-talet. År 1987 fanns det 12 aktiva tegelbruk i Sverige varav 4 låg i Skåne. Inga av dessa fyra tegelbruk är i drift idag men det finns ett aktivt företag i Bjuv som har specialtillverkning av eldfast tegel.

Tegelbruken har identifierats med hjälp av boken ”Skånskt tegel”, Skånes Hembygdsförbunds årsbok 1984. I denna finns en sammanställning av alla tegelbruk som funnits i Skåne 1850-1985. Tegelbruken har lokaliserats främst med hjälp av ekonomiska kartor (häradskartorna) över Malmöhus län (kartläggning gjord 1911-1917) och Kristianstads län (kartläggning gjord 1926-1934). På dessa kartor står det ”tegelbruk” utsatt vid tegelbruksbyggnaderna. De tegelbruk som lagts ner innan kartläggningen gjordes har alltså inte lokaliserats, med undantag av några där information om aktuella fastighetsbeteckningar hämtats genom kommunernas stadsbyggnadskontor.

Keramiktillverkningen i Skåne är idag främst koncentrerad till kommunerna Höganäs, Bromölla och Bjuv där det finns några större industrier. Föroreningar

som kan påträffas i samband med keramiktillverkning är förutom stenkol och olja som bränsle till ugnarna även metaller (framförallt bly) som använts vid glasering.

Verksamheter inom keramikbranschen har identifierats genom sökning i databasen Cemir på följande SNI-/MF-koder:

- 26.1-1 Anläggning för tillverkning av keramiska produkter (med undantag av keramiska golv- eller väggplattor eller murtegel) > 50 ton / år (B)
- 26.2-2 Anläggning för tillverkning av keramiska produkter (med undantag av keramiska golv- eller väggplattor eller murtegel) > 1-50 ton / år (C)
- 26.3-1 Anläggning för tillverkning av keramisk fasadsten, golv- eller väggplattor >50 ton / år (B)
- 26.4-1 Anläggning för tillverkning av tegel genom bränning (B)

Det finns 298 verksamheter listade i excel-filen i branschen tillverkning av tegel och keramik varav 96 objekt identifierats och förts in i MIFO-databasen under branschen övrigt.

Varv

Kontaktperson: Anna Sorelius

Vid varven kan många av de föroreningar som förekommer i anslutning till hamnarna förekomma. Framförallt metaller (från färger som t ex blymönja), lösningsmedel och oljor noteras vid undersökningar vid varv. Dessutom återfinns varven ofta vid utfyllnadsområden i anslutning till hamnarna och vilka föroreningar dessa massor innehåller varierar säkert kraftigt.

Båtar har byggts på många platser i Skåne. Från början byggdes skepp och båtar efter behov. En lämplig strand (geologiskt lämplig för sjösättning) valdes för produktion av enstaka båtar. I slutet av 1800-talet organiserades båtbyggandet till varven. Varvsverksamheten har varit viktig för Skåne, bland annat med de stora varven i Landskrona, Helsingborg och Malmö (Limhamn). Varvsverksamheten var även en viktig industri på andra sidan sundet där t ex Helsingör 1882 hade 700 anställda vid varvet. Många svenskar arbetade på detta varv och tog säkerligen kunskapen med hem till de skånska varv som blomstrade i början av förra seklet. De större varven skapade även kringverksamheter såsom mindre varv som specialiserade sig på att tillverka t ex livbåtar till de större fartygen.

På många av varven har man tillverkat träbåtar i varierande storlek. Endast de större träbåtsvarven har identifierats och lagts in i databasen.

Vid identifieringen lokaliserades 33 varv i Skåne. Av dessa identifierades och infördes 19 st i databasen. Ingen av dessa har hittills prioriterats för inventering enligt MIFO.

Ytbehandling av trä

Kontaktperson: Anna Sorelius och Sigrid Ljungman

Branschen innefattar verksamheter med lackering och annan ytbehandling av trä. I de fall där företaget med säkerhet har impregnerat virke har objektet placerats i branschen träimpregnering. Branschen har av Naturvårdsverkets bedömts tillhöra riskklass 4 (branschklassning) vilket har resulterat i en något lägre ambitionsnivå vid identifieringen.

Telefonkataloger (rubrikerna snickerier, trävaror och träförädling) från de åren (1921, 1924, 1934, 1944, 1954, 1964, 1973, 1978, 1984 samt 1994) har studerats för att identifiera verksamheterna. Inom ovanstående rubriker har många objekt identifierats. Troligen är ett flertal av dessa företag små, bland annat små snickeriverksamheter. För att avgränsa branschen något har verksamheter som presenteras med enskilda namn inte medtagits vid identifieringen om verksamheten inte presenterats som ett aktiebolag. Inte heller slöjdfabriker och lådfabriker eller trätoffelfabriker har identifierats. Större fokus har lagts på verksamheter med tillverkning av artiklar för utomhusbruk samt mer omfattande tillverkning av kök (som förmodats ofta lackerats) jämför med tillverkning av möbler. Objekten har placerats i branschen ”övrigt” om inte det med stor säkerhet har förekommit ytbehandling av trä (här har t ex trävaruaffärer och byggvaruhus placerats). Senare års telefonkataloger har inte studerats ingående eftersom man på senare år inte har impregnering eller haft omfattande lackering vid mindre snickerier. Under denna period finner man i stort sätt inga träförädlingsanstalter utan enbart snickare alternativt trävaru-/byggmarknader.

Det verkar som impregnering om än i liten skala har förekommit på en inte försumbar del av träförädlingsanstalterna och trävaruaffärerna. Vad Länsstyrelsen erfar kan föroreningar i mark och grundvatten finnas i samband med impregnering av trä (hantering av bekämpningsmedel), exempel från tillverkning av växthus och fönster. Man kan även tänka sig olägenheter i samband med lackering/målning av trä samt lagring och hantering av impregnerat virke (även slipers).

I Bjärnum i Hässleholms kommun växte en omfattande trä- och möbelindustri fram i början på 1900-talet. I boken ”Från slöjd och hantverk till möbelfabriker i Göinge” av Nils Jonsson, Bjärnum 1969 finns flera av dessa industrier beskrivna. Det är troligt att flera har haft någon typ av ytbehandling av trä. Om branschen kommer att inventeras kan det därför vara lämpligt att göra en områdesinventering i Bjärnum. Även i Glimåkra i Östra Göinge kommun utvecklades en relativt omfattande träindustri med sågverk och möbeltillverkning.

Länsstyrelsen har meddelat 8 verksamheter tillstånd enligt provningskoden –o2 (angående förbrukning av lösningsmedel), av dessa är 3 utvecklade och en verksamhet klassas som C-verksamhet.

Det finns 281 verksamheter listade i excelfilen i branschen ytbehandling av trä varav 86 objekt identifierats och förts in i MIFO-databasen.

Ytbehandling med lack, färg eller lim (avser plast)

Kontaktperson: Paul Svensson

Enligt Naturvårdsverkets branschlista ska objekt i branschen ”ytbehandling med lack, färg eller lim (avser plast)” i första hand endast identifieras och branschklassas. Branschen har tilldelats riskklass 4, enligt Naturvårdsverkets branschlista. I MIFO-databasen står det inte att det är ytbehandling av plast som avses, denna information har tillkommit senare i Naturvårdsverkets branschlista, varför användningen av branschbenämningen före 2004 har varit oklar.

Länsstyrelsen har inte sökt identifiera branschen separat eftersom den inte är av stor omfattning. De objekt som dock finns inom branschen har med relativt stor säkerhet klassificerats inom andra branscher såsom ytbehandling av metaller, mekaniska verkstäder, bilvårdsanläggningar m m.

I Skåne län (exklusive Malmö kommun) har 2 objekt identifierats inom branschen men de är egentligen av typen sprutmålning/ugnslackering av metall (har hamnat i denna bransch p g a oklarheter i branschbenämning före 2004).

Östra Boulevarden 62 A, 291 86 Kristianstad
Kungsgatan 13, 205 15 Malmö
Tel 044/040-25 20 00, Fax 044/040-25 21 10
Epost lansstyrelsen@m.lst.se
www.m.lst.se

www.m.lst.se